

Юпитеръ има четьре спѣтници, които ся распознаватъ само съ телескопы-ты. Прѣвратително-то имъ движение около себе е равно съ врътеніе-то имъ около Юпитера. Това врътеніе не е многоврѣменно; зачтото на по-близній камъ Юпитера ся изврьшва въ единъ день и 18 ч. а на най-далечній, въ 16 дни и 16 часове.

65. Оттова ся заключява, че тия спѣтници трѣбва да испадатъ и въ часты еклипсы; и зачтото Луна-ти сѫ весма рѣдки, Звѣздобойщи-ти и обыходители-ти употребляватъ най-часто на спѣтници-ты за намѣрваніе на длѣжинѣ-тѣ, спорядъ способа чо го прѣказахме (41).

66. Тия спѣтници помагатъ подобно да извѣстватъ намъ чврстинѣ-тѣ, съ коиже стига до насъ свѣтлостъ-та отъ небесны-ты тѣла; и ето съ кой начинъ:

Като е познато добрѣ врѣмѧ-то за врътеніе-то на всякой спѣтникъ, лесно е да прѣкажемъ часа, минутѣ-тѣ и секундѣ-тѣ, спорядъ които единъ отъ спѣтници-ты ще пропадне въ планетнѣ-тѣ сѣнкѣ и да пострадае затулваніе. Обаче ся е съглѣдало чо, кога Юпитеръ е въ Z' (чрѣт. 8) отъ другї-тѣ стра-нѣ на Сльнце-то колко-то спротивъ Землї-тѣ, кога ся намира тя на γ , затулванія-та заминувать по-полегка, отъ колкото трѣбваше; и на-противъ, кога ся намира отъ сѫщї-тѣ странѣ съ Землї-тѣ на Z , тия заминувать по-скоро. Въ прѣвый случай укѣсняваніе-то е всякога неизмѣнно $16' \frac{1}{2}$. По правѣ рѣчъ можемъ размыслева, че това укѣсняваніе происхожда по причинѣ на врѣмѧ-то, което разнася свѣтлостѣ-тѣ доклѣ измине чрѣтъ $\gamma\gamma'$ на Землї-тѣ; обаче половина-та на тѣхъ чрѣтъ, или отстояніе-то на Сльнце-то отъ Землї-тѣ, е 34 миллионы левги (51); а діаметръ-ть или ось-та е 68 миллионы; даклемъ свѣтлостѣ-та изминува около 4 миллионы левги за единѣ минутѣ или 68,000 за единѣ секундѣ; чото на